

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף מ"ח ע"א

גט המעושה האם כשר?

מדרבנן	מדאורייתא	
כשר	כשר	בישראל, או בעכו"ם המעשה לדעת ישראל ¹
פסול	כשר ²	בעכו"ם

לרב הונא שסובר דתליוהו וזבין זביני זביני, באיזה אופנים מדובר? [תד"ה הא].

לא ראינו נתינת מעות	ראינו נתינת מעות	
לא קנה	קנה ³	בלך חזק וקני
לרב: קנה לשמואל: לא קנה	קנה	בשטר
קנה	קנה	בשטר עם אחריות

¹ כן מבואר ברשב"ם ד"ה ובעכו"ם, שבעכו"ם החובטין אותו ואומרים לו עשה מה שישראל אומרים לך כשר. וכן בתד"ה גט דחו תוסי' לאלו שפירשו שזו הסיפא היא פירוש למה שאמרה הברייתא שבעכו"ם פסול.

² דאף שאין כאן מצוה לשמוע דברי חכמים, מ"מ גט דומה לזביני ולא למתנה, דהרי גם בלא שיתן גט אשתו לא תעמוד אצלו היות ששונאתו ולא מפסיד ע"י הגט כלום, והוי כמו זביני שהיות שמקבל מעות ולא מפסיד הדין שתליוהו וזבין זביני זביני, כן הוא שיטת רשב"ם בד"ה התם נמי, ולעיל בד"ה בעכו"ם פסול.

אולם בתד"ה אילימא כתבו שכל דבר שהוא מחוייב לעשותו הוי כמו מכר. ומכח זה כתבו בד"ה דבר, דכיון דבדין מעשים אותו כאותן שכופין אותם להוציא וכו' לכן כשר. ומבואר בזה, שנחלקו רשב"ם ותוסי' מה הדין אם כפוהו עכו"ם להוציא שלא כדין, האם הוי גט מדאורייתא או לא, דלרשב"א הוי גט דהוי כמו זביני, ולתוסי' לא הוי גט דדוקא בדבר שהוא מחוייב ע"פ דין לעשות הוי כמו זביני, אבל אם לא – הוי כמתנה ואינו כלום.

עוד כתבו בתד"ה דבר, דסוגיין שאמרה דדבר תורה בעכו"ם כשר, זה רק לסברת רב משרשיא, וסברתו נדחתה בגיטין דף פ"ח ע"ב, ולמסקנא שם גם מדאורייתא פסול, דאסור לתת דינינו לפני עכו"ם.

³ כתבו התוסי' דאם נאמר שמחמת האונס גמר ומקני, מה נפק"מ אם הוא בשטר או שרק אמר לו לך חזק וקני. ותירץ רשב"א, שכל הסוגיא מיירי שלא ראינו נתינת מעות, ובזה נחלקו רב ושמואל דרב סובר שאם עשה שטר ודאי שקיבל מעות, ושמואל סובר שלפעמים מחמת האונס עושה גם שטר [אמנם אחריות ודאי לא כותב אם לא שקיבל מעות]. אולם אם ראינו נתינת מעות ודאי שמהני אפי' בלך חזק וקני.

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף מ"ח סע"א רע"ב

מכר או נתן בע"כ, או שמסר מודעא וכו', מה דינו? [תד"ה רבא].

מתנה	מכירה	
לא הוי מתנה ⁴	הוי מכירה	בתליוהו⁵
לא הוי מתנה	לא הוי מכירה	במסר מודעא
לא הוי מתנה	הוי מכירה ⁶	ביטל מודעא וידעינן שאנוס
הוי מתנה	הוי מכירה	ביטל מודעא ולא ידעינן שאנוס

בבא בתרא דף מ"ח ע"ב

לרבא שסובר שבשדה זו תליוהו וזבין לא הוי זביני זביני, באיזה אופנים מיירי?

לא יכל המוכר להשמט	יכל המוכר להשמט	
הוי מכירה	הוי מכירה	ספר המוכר למעות
לא הוי מכירה ⁷	הוי מכירה	לא ספר המוכר למעות⁸

⁴ וכגון שידעו עדים באונסו אפי' שלא מסר מודעא.

⁵ וכתבו תוסי' דלאו דוקא באונס כזה, אלא אפי' באונס ממון.

⁶ ודין זה גם אם אומר בשעת מודעא דכל מה שיבטל בעתיד לא יהיה ביטול.

⁷ כן מבואר ברשב"ם ד"ה דלא ארצי, שרק במקרה זה לא הוי מכירה לרבא, אפי' בשדה זו.

⁸ אולם ראו העדים שנתן לו מעות, דאם לא ראו נתינת מעות אפי' בשדה סתם לא הוי זביני זביני אף שמעידים שהודה בפניהם שהיתה שלו, דיש לומר שמחמת הפחד הודה לו – תד"ה ואפי'.